

Práce se zabývá analýzou judikatury českých soudů (zejména Ústavního a Nejvyššího správního soudu) v otázkách souvisejících s volbami a politickými stranami. Zaměřuje se především na analýzu institutů, jenž bývají často kritizovány malými politickými stranami jako narušující svobodnou politickou soutěž – konkrétně se jedná o uzavírací klauzule, rovnost hlasů, volební formule, státní financování stran, volební kauce a přístup stran do médií. Práce stručně představuje zakotvení těchto institutů v teorii, předesílá hlavní body jejich kritiky, a předkládá názor justice na sporné otázky s nimi související. U každého ze zkoumaných institutů se snaží vyložit, jak jsou tyto justicí chápány, přičemž klade hlavní důraz na zmapování hranice toho, jaké nastavení příslušných institutů je pro soudy ještě přijatelné, a kdy jsou případně již připraveny zasáhnout v zájmu ochrany svobodné politické soutěže.